

Dosarul nr. 2ra-2122/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana: I. Dutca
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

Î N C H E I E R E

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Pavlenco Artur, reprezentat de avocatul Caisîn Valentin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pavlenco Artur împotriva lui Pană Ilie, Pană-Carp Silvia, intervenient accesoriu Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/183 cu privire la repararea prejudiciului material și moral, obligarea de a permite accesul și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Pavlenco Artur și s-a menținut hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La data de 07 octombrie 2016, Pavlenco Artur a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Pană Ilie, Pană-Carp Silvia, cu privire la repararea prejudiciului material și moral, obligarea de a permite accesul și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că este proprietarul apartamentului nr. XXXXX, scara nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, situat la etajul 10 al blocului locativ respectiv.

A menționat reclamantul că, pârâții Pană Ilie și Pană-Carp Silvia sunt proprietari ai apartamentului nr. XXXXX, scara nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, situat la etajul 10 al blocului locativ respectiv.

A indicat că, în vara anului 2014 pârâții Pană Ilie și Pană-Carp Silvia, fără acordul lui Pavelco Artur și al altor proprietari ai apartamentelor, pe acoperișul blocului locativ din str. XXXXX, deasupra scării nr. XXXXX, au instalat un gard de lemn cu

înălțimea de circa 1,8 metri și au limitat accesul altor membri ai asociației de condominiu, decât ei înșiși, pe acoperișul scării nr. 2, din blocul locativ menționat.

Astfel, în calitate de coproprietar al acoperișului, împreună cu alți proprietari ai apartamentelor din bloc, prin acțiunile ilegale ale pârâților, au fost îngreunați în acces la acoperișul blocului său.

A mai invocat, că, la nenumăratele încercări din partea sa de soluționare pe cale amiabilă a conflictului și solicitările de a demonta gardul de pe acoperiș și a debloca accesul proprietarilor pe acoperiș, pârâții au răspuns negativ, cu injurii și amenințări în adresa vieții și sănătății sale, a membrilor familiei sale și a altor membri ai condominiului. Comportamentul agresiv și inadecvat al pârâților se reflectă și în mesaje sms expediate de către pârâți către reclamant.

A relatat că, în toamna anului 2014, pârâții Pană Ilie și Pană-Carp Silvia, fără acordul său și al altor proprietari ai apartamentelor, au instalat 4 camere video și registratorul video, inclusiv: 2 camere - la etajul 10 în scara nr. XXXXX a blocului locativ situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, și 2 camere - pe acoperișul blocului locativ respectiv.

Reclamantul a insistat că, prin aceste acțiuni, pârâții Pană Ilie și Pană-Carp Silvia i-au încălcat dreptul la inviolabilitatea vieții personale. Totodată a comunicat faptul, că, toate imaginile surprinse de camerele video menționate sunt personale, iar sistemul de monitorizare instalat de soții Pană Ilie și Pană-Carp Silvia, urma a fi înregistrat la Centrul Național pentru protecția datelor cu caracter personal. Din informația pe care o dețin, soții Pană nu au înregistrat sistemul de supraveghere video la CNPDCP.

A reiterat reclamantul că, orice imixtiune în viața privată urmează a fi justificată conform prevederilor paragrafului 2 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertății fundamentale. În speță, folosirea camerelor video de către soții Pană Ilie și Pană-Carp Silvia este vădit nejustificată și ilegală.

În acest sens consideră reclamantul că, pârâții urmează să-i achite despăgubirea în mărime de 5 000 lei cu titlu de despăgubire pentru folosirea ilegală în mod exclusiv a bunului comun fără acordul său.

Cu referire la prejudiciul moral, a indicat reclamantul, că urmează a fi luat în considerație caracterul faptei prejudiciabile, vinovăția la săvârșirea acesteia, rea-intenția și rea-credința pârâților, întinderea continuă a acțiunilor ilicite ale pârâților, precum și comportamentul agresiv al acestora.

A solicitat reclamantul a încasa în mod solidar de la Pană Ilie și Pană-Carp Silvia a prejudiciului moral în sumă totală de 10 000 lei, încasarea prejudiciului material în sumă de 5 000 lei și obligarea pârâților Pană Ilie și Pană-Carp Silvia să permită accesul lui Pavelco Artur și membrilor familiei sale pe acoperișul scării nr. XXXXX a blocului locativ din str. XXXXX, să demoleze gardul de lemn instalat pe acoperișul scării nr. XXXXX a blocului locativ din mun. XXXXX, str. XXXXX și să dezinstaleze camerele video instalate de pârâți la etajul 10 și pe acoperișul scării nr. XXXXX a blocului locativ din mun. XXXXX, str. XXXXX.

Totodată a solicitat reclamantul și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău a fost atrasă în proces, în calitate de intervenient accesoriu Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/183 (f.d. 54, vol.II).

Prin hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată înaintată de Pavlenco Artur împotriva lui Pană Ilie, Pană-Carp Silvia, intervenient accesoriu Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/183 cu privire la repararea prejudiciului material și moral, obligarea de a permite accesul și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial.

S-a obligat Pană Ilie și Pană-Carp Silvia să dezinstaleze camerele video, instalate la etajul 10 și pe acoperișul scării nr. XXXXX a blocului locativ din mun. XXXXX, str. XXXXX și s-a dispus a încasa din contul lui Pană Ilie și Pană-Carp Silvia în beneficiul lui Pavlenco Artur cheltuielile de judecată ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 100 lei .

În rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 188-189, 199-208, vol. II).

Prin decizia din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Pavlenco Artur și s-a menținut hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana (f.d. 34-35, 36-50, vol. II).

La data de 24 august 2018, Pavlenco Artur, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 07 iunie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 06 iunie 2018 (f.d. 51, vol. II).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pavlenco Artur, reprezentat de avocatul Caisîn Valentin la 24 august 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 06 iunie 2018, este depus în termen, în situația în care la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurent lipsesc.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Ilegalitatea actelor instanței ierarhic inferioare se impune, deoarece concluziile instanței de apel expuse în actul contestat sunt ilegale și contradictorii cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar la adoptarea lor instanța a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Recurentul a menționat că instanța de apel nu a ținut cont că prin instalarea gardului ilegal îi este grav încălcat dreptul său ca membru al ACC nr. 55/183 de a se folosi de proprietatea comună.

Concomitent recurentul a menționat că instanța de apel, nu a apreciat probele anexate la materialele cauzei, pentru a determina circumstanțe care au importanță pentru soluționarea pricinii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia. În cazul

neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Pană Ilie, Pană-Carp Silvia și Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/183 nu și-au exercitat dreptul respectiv și nu au depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Pavlenco Artur, reprezentat de avocatul Caisin Valentin în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de

recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Pavlenco Artur, reprezentat de avocatul Caisîn Valentin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Pavlenco Artur, reprezentat de avocatul Caisîn Valentin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat